

Hvorfor foregår gudstjenesten, som den gør?

Og dåben og nadveren?

Enhver, der har deltaget i mere end én gudstjeneste, kan sikkert genkende et bestemt forløb. Bøn, oplæsning, prædiken, sang og musik afløser hinanden i et mønster, som kaldes for gudstjenestens liturgi. Den enkelte præst i alle dele af landet har en forordning at holde sig til og behøver derfor heller ikke at opfinde gangen i gudstjenesten. Den seneste forordning er fra 1992. Fordelen ved en sådan forordning er, at folk, der kommer til højmesse, altid kender formen, hvorimod bønnerne, oplæsningen, prædikenen, sangen og musikken, indholdet, er nyt fra gang til gang. Genkendelighed. Er der behov for at ændre på dette, spørger landets biskopper, som er dem, der kan ændre liturgien ved kirkens ritualer?

Derfor har de, altså biskopperne, sat en undersøgelse i gang. Aldrig før er forsøget med at involvere alle, der har lyst og behov, gjort før. For tiden rejser Tine Lindhardt Fyens Stift tyndt for at fortælle om dette. Alle opfordres til at komme med deres ændringsforslag til følgende postkasse: folkekirkensliturgi@km.dk Man er mindst lige så velkommen til at skrive, at man ingen ændringer ønsker, fordi gudstjenesten, dåben og nadveren foregår som den skal. Det vil alt sammen være med til at danne billedet af folkekirkens behov. Det er vigtigt at skrive sit navn i henvendelsen.

Ønskes man mere oplysning om emnet, kan man på www.fyensstift.dk/biskoppen/liturgi-i-folkekirken finde de foldere, der er delt ud til alle menighedsråd i landet.

I september 2020 sætter biskopperne sig ned og læser indkomne forslag og kommentarer, og ud fra disse besluttet, om der skal foretages små justeringer, eller der skal nedsættes en kommission, der kommer med forslag til en større ændring af forordningen fra 1992. Eller om der ingenting skal ske.

Meditation i Horne Rundkirke

I efterhånden 11 år har vi i Horne Rundkirke tilbudt enhver at komme i kirken og meditere hver torsdag kl.17. At meditere kan oversættes til at være stille og at lade stilheden få plads. Det kan man øve sig i, og man kan blive god til det og glad for det. Man kan meditere alle vegne, men kirkerummet giver noget særligt, siger mange.

Man dukker bare op, hvis man vil deltage. Er det første gang, får man en kort vejledning. Vi sidder omkring koret, og kirken har tæpper at lune sig med. Til åbning af meditationen spilles musik, og der læses en kort bøn. Så er der stille i 20 minutter. Meditationen afsluttes med en kort bøn.

I nogle menneskers ører lyder ordet meditation som noget fra hippietidens besøg i Indien. Ganske rigtigt kom benediktinermunken, John Main, til Indien og gav sig dernæst til at undersøge kristendommens traditioner for meditation. Han gik over Luther helt tilbage til ørkenfædrene fra 400- tallet og genfandt der den tidlige kristendoms tradition for meditation, som nu igen er levende i store dele af verden.

Fåborgegnens Efterskole har et lille filmhold, der arbejder med at fremstille en film om meditationen i Horne Rundkirke.

